

ELŐFIZETÉSI DIJ HELYEN:
 Egész évre 6 frt — kr.
 Félévre 3 frt — kr.
 Negyed évre 1 frt 50 kr.
VIDEKRE POSTÁN KÜLDVE:
 Egész évre 6 frt 60 kr.
 Félévre 3 frt 30 kr.
 Negyed évre 1 frt 65 kr.
Hirdetési díj:
 Egész oldal 20 trt.
 Fél oldal 10 trt.
 Negyed oldal 5 trt.
 Ezen felül minden hirdetésnél 30 kr. kintári illeték fizetendő.
 Kivételes esetekben kedvezmény, többszöri hirdetésnél árlengedés.

SZABADSÁG.

A „Szabadkai Közlöny“ VII. évfolyama után és helyett
 kiadja: Szalay László A. ügyvéd.

A szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kör, Virág-utca 337.
 Hsz., hova a költségre számít
 levelek, és előfizetések
 intézendők.

Hirdetések felvételnek ugyanott.

A „Nyilttér“ sora 15 kr.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap. Egyes szám ára 15 kr.

Számonként kizárólag a szerkesztőnél vagy a lapkiadóhivatalnál kapható.

Rendőri felügyelet alatt.

Hogy a Mamuzsics uralom emberei föltétlenül szavaznak főnökük után, az régi uolog, de hogy tegyék ezt saját személyes szabadságuk árán is, szinte hihetetlen.

Pedig megtették f. é. szeptember hó 30-án.

A kapitányság egy szabályrendelet tervezetét terjesztette be a közgyűléshez, a melyben hatalmat adott magának, hogy az „illetéktelenül“ (1) rendetlenkedőket büntetheti, s még az utcai kiállítás, csoportosulás is befogathatás terhe mellett lesz eltiltva. Ez a szabályrendelet még a becsületsértés vétségét is a kapitánysághoz utalja, a mikor úgy intézkedik, hogy büntetni rendel azt is, a ki mást szóval durván megsért.

Hogy mi szükség van a szabályrendeletre, a mikor a közrend, közérkölciség és biztonságra úgy is a kapitányság jogult, sőt köteles felügyelni, s a mikor vétségek és kihágásokról szölv törvényezik a terén bőven intézkedik, — nem értjük, hacsak előkészületnek nem tekintjük a legközelebb megejtendő városi bizottsági tagok, választásához.

Es így is van.

Ha a választási mozgalmak alatt az ellenzék valamely tagja beszédet intéz a néphez, eme szabályrendelet alapján akár egy konstábler is oda állhat az ember elé, betilthatja a szót,

szétriaszthatja a csoportosulást, betilthatja az éljenzést, és tönkre teheti az egész választási mozgalmat, míg a hatóság érdekében vezetett mozgalomnál szemet hunyhat.

Hát tisztességes eljárásnak tartják a polgármester és társai az ily rendelkezést is? Hiszen így rendőri felügyelet alá lesz helyezve a városnak fele része, s nem is álmódja meg az ember, hogy miért kompromittálhatja a kapitányság külön en is igen gyarló személyzete bűnszólás vagy plane befogadás által.

A szabadkai kapitányság balfogásai úgy is páratlanok az országban, s a „ki vagyok én!“ henczegő fellépés a rendőri személyzetnél eddig is oly elharapódzott, a vagyon és személybiztonság és a személyes szabadság megsértése annyira mindennapi és botrányos, hogy a közgyűlés által szentesített rendőri felügyeleti jog eszköztől foszthatja meg a nagyon szerény tehetséggel rendelkező közegeket.

Hiszen számtalanszor megeseit már eddig is hogy a pandur botrányt teremtett a piacon, heves szóváltásra ingerelte egyik vagy a másik egyént, s aztán bekísérte a kapitánysághoz, a hol az illetőt igen szépen megbűnszolgolták.

Hát mi lesz ezután?

„Nem való gyerek kezében a kés!“ így szól a közmondás, pedig a mi hatóságunk még min-

dig gyerek számba megy, s nem fogja tudni rendőrszemélyzete mit tegyen a nagy hatalommal a mi kezébe adatott. Megbélyegezheti és vérgisértheti eme hatalommal a polgárságot, de „megszúrhatja“ véle önmagát is, csak bizonyos mértékig használható, akárhogy óhajtsák is azt szabályrendeleteikben kiterjeszteni.

Egy azonban már előre bizonyos és bármennyire szegénytelen is városunkra de se kell vallanunk, hogy a polgárság, de különösen az ellenzék „rendőri felügyelet“ alatt áll.

Nem lehet a szerencsét felherre mosni.

A 9400 frtos sápra Mamuzsics Ágoston a „Közvetlen“ mult hó 30-án megjelent rendk. számában nyilatkozik.

A lapunk által meg nem nevezett Etsy Vilmos m. kir. honvédszázadostól egy „Nyilatkozatot“ közöl.

E nyilatkozat születésének körülményei igen érdekesek lévén, hogy a kép teljes legyen közöljük az alábbiakban.

Mikor Mamuzsics Ágostonnak Budde Sándor m. kir. gyárosnak lapunk rendkívüli számában közölt keresetéről tudomást nyert — „Gyula“ állnév alatt táviratozott Etsy Vilmos századosnak Szegedre, melyben ezzel tudatja, hogy az ügy elintézése végett Szegedre érkezik s az ottani „Tisza“ szállót nevezte meg találkozási helyül.

Szeptember hó 12-én volt az első találkozás Mamuzsics és Etsy között.

dó, piros ajkaival, melyeknek csókját orvul elcsente egyszer.

Nem nem! A szerelem nem fantazmagória; — az valami létező, amit el nem tagadhat a szofisztika s amit meg nem tagadhat a cinizmus. Vagyon az, kincs az, melyet szintén csak akkor ismerünk föl vagyonnak, kincseknek, mikor már elvesztettük, mikor már e vagyonnal, e kincscsel szegényebbek vagyunk.

O egykoron, egy szábad negyedével előbb, akkor még ő is birt e kincscsel, akkor még nem dobta el magától, mint ahogy a bárgyú indián elvetimagtól az igaz aranyat értéktelen üvegért és cifra cseréért. Akkor még május volt, künn is a természetben, benn is a keblében; virág nyílt a virágágyban és a szerelem virága rügyezett szívében. Hengedett szívének, a szív szerelmének, a szerelem mámorának, a mámor gyönyörének, a gyönyör ittasságának s ő magához szorította azt a hiszékeny, gyermekded, angyali leánykát, magához szorította és csókjaival halmozta el. Az ajk vallomását a csók ékesebben szóló némasága váltotta föl. Elt a kedvező pillanat ajándékával és visszaéltegy hiszékeny teremtmény odaadásával.

De a mámor nem tart örökké, a vér nem forr szünetlenül, a láz enyhül, az ittasság köde szétfoszlik s akkor nem maradt vissza egyébb, mint a hideg, számitó ész; — az ész amely elvetni tanácsolja az értéktelen szerleget, melynek drága nedűjét már fölhörpöntöttük.

Elmulik a májusi fuvalom, kiszárad a virág, melyet szerető keze nyújtott, szétfoszlik az álom, melyet az ifju szív álmodott. A Zord téllé válik a mosolygó tavasz, zizegő szemétté az elszáradt virág levele, buborékká az ifjuj agy álma.

S mi közben a tél szele zug, mialatt

A megbeszélés tárgyát természetesen az ügy rükénti „elsimítás“ képezte.

Etsy Vilmos ekkor határozottan kijelentette Mamuzsics előtt, hogy az ügyet másként elintézni nem lehet, mint úgy, ha ő (t. i. Mamuzsics) a neki átadott 2000 frt 4%-os aranyrentét visszaszolgáltatja esetleg Budde Sándort hason értékkel kárpótolja.

A megállapodás abban történt, hogy Mamuzsics Szabadkán fog pénzt szerezni, mellyel a már meg nem levő aranyjárdék értéke pótolatik.

E megállapodás folytán Mamuzsics Ágoston szerzett is 1500 frtot Szabadkán — mint lapunk rendkívüli számában említve volt — melyet maga Mamuzsics Ágoston sem vont kétségbe, hogy az összeget a helyb. kereskedelmi s iparbank, továbbá a takarékpénztár s népbanknál Mamuzsics Lázár s Antunovits Máté kezessége mellett vette fel.

Az említett pénz felvétel szeptember hó 12- és 25-ike közti időre esik, mikor t. i. Mamuzsics Ágoston az aranyrente értéke egy részét Etsy Vilmosnak visszaadta.

A pénz meglévén, erről Mamuzsics Etsyt egy „Gyula“ név alatt feladott táviratban értesítette, jelezvén, hogy szept. hó 25-én Szegeden lesz, a találkozás helyül ismét a „Tisza“ szállót jelölve meg.

A mondott napon történt Etsy és Mamuzsics közt a második találkozás Szegeden, amidőn Mamuzsics Ágoston Budde Sándor követeléséből 1500 frtot Etsynek visszaszolgáltatván, ez által Budde Sándornak el is küldetett, többet azonban teremtteni nem bírván, oka annak, hogy Mamuzsics Ágoston ellen a kereset visszavonva nem lett, hanem 29-én a pertelvével megtartatott.

A pénz egy része meglévén, Mamuzsics Ágoston felhasználta Etsy Vilmosnak jóhiszeműségét, mikor ez a nála egysze-

zizeg a sárgult viráglevél, mialatt buborékká foszlik az agy álma: az alatt szétmálik egy család élet is, elfonnyad egy szűztiszta szív is. Az egykor viruló hajdon árnynyá halványul, elnémul, mint szárnyát vesztett madár, elsorvad mint a virág, melynek nincsen napsgara.

S hiába mondd annak a bohó szivæk: feledj! hiába mondd az évelődő kedélynek: ne bándodjál, szerelmed tárgya nem volt méltó szívedre, mint ahogy nem méltó most bánatodra! Mihd hasz talan. A szerelemnek nincs filozófiája, a szivnek nincs logikája, az nem elmélkedik, az nem gondolkodik, csak szeret, ha szerettetik, vagy eltonyad, ha megcsalódik. —

S most már nem szcret többé, nem évelődik, nem sorvad, — most már nyugodt és csendes, érzéketlenül fekszik lenn a rög alatt, — sirját benövi a kóró, besüppesztí néhány év, elünteti egy század és a késő ivadék, ha sirját tapossa, nem tudja többé, hogy lába alatt a hamu valaha élt és érzett, gyönyörködött és pokoli kinokat szenvedett, ringott a kéjben s aztán elveszett a kétségbeesésben.

De egy ember még is van, egyetlen ember, akinek megsajdul a szive, ha arra a porra gondol, mely valaha viruló lény volt: és édesen tudott csókolni, — egy valaki mégis van, a ki nem tudja feledni fényben, gazdagságban, neje karjai közt s gyermekei dédelgetése közben, — egy valaki, a ki ha visszaekint a multba, még egyre látja a fényt az egykori ideál homlokán s a ki ha beletekint a tükörbe, valami eltörülhetlen, lemoshatlan foltot lát a saját homlokán

S az a valaki most egy századnegyed után ismét ideterelte lépteit, hogy

T Á R C Z A.

Vázlatok.

Ira: Sziklai Sema.

I. A fölt.

Évek után visszatért ismét oda ahol született, ahol nevelkedett s a hol a szerelem első sóvárgása támadt keblében. Oda ahol az első csókot lopta egy gyönyörű szép barna leány rózsapiros arcáról, arról az arcáról, melyről aztán később ő tarolta le azokat a rózsákat s melyen ő segített barázdákat vonni a bánatnak és a kétségbeesésnek. Evek hosszú sora mulott, mióta innét távozott — idegen helyre, a hol biztos jövőt, családi tűzhelyet alapított. Azóta újra szedte csókjait egy más asszonynak, azóta gazdagság, fény, pompa környezi, de azoknak a szép napoknak, melyeket hajdan a mellett a kis barna leány mellett töltött, melegítő, édes sugarát nem érzé azóta, azt a gyönyört, melyet az első csók, az első ajk érintése nyújtott, azt nélkülözte máig. Meg volt mindene: tüzelt a tél idején, árnyas lomb rekkenő nyárban, kínáló zó ajk szomjas ajkának, szerető feleség borus napjaiban, oldalúal vidám csicsergő gyermekek, — termeiben fényözön, pénztárában kincseket érő drágaság, de azért keble üres volt, szive elégedetlen, lelke keresett valamit, valami édeset, valami bűvösöt, valami varázssosat, valami megszerzhetlent, elérhetlent, mint ahogy az ébredező kábult agya keres valamit, a mi csak az álom zűrzavaros kódében létezett — keresett valami elmúltat, amit sem a jelen sem a jövő — sem a ma, sem a holnap, sem egy ezredév többé vissza nem hozhat: egy rég

elcsattant csókot, egy rég elhamvadt szerelmet, egy rég porladozó gyönyörűséges szép leányt.

Az elcsattant csókot vissza nem adhatja egy égi hatalom sem, az elhamvadt szerelem nem támad föl Phoenixként soha többé, és a porladozó szép leány tovább aluszsza álmatlan álmait ma is holnap is, egy ezredév után is. Millió és millió esztendőök tűnnek majd le a semmiség tengerébe, öltő után öltő mulik, nemzedékre nemzedék veszi; — ember ész, természeti erő sokra lesz még képes, de egy elcsattant csókot vissza nem szerezhet, egy elhamvadt szerelmet föl nem gyújthat, egy porladozó szívet föl nem támaszthat soha, — semmi.

A vágy, a sóvárgás visszaterelte megint ide. Ide, ahol először és utoljára szerelmet érzett. Ah nevétség! Szerelme! Ures szó, pusztá hang, lázas agy fantazmagóriája, ábrándos, költői kedélyek együgyű találmánya. A szerelem semmi, a gazdagság minden. O duslakodni akart s nem gerlicéként turbékolni. gazdagság: a boldogság, a szerencse, az isteni áldás, az megadja a megelégedettséget a tiszteletet, a becsülést. A szerelem csak képzeldés, csak álomittasság, csak láz, csak betegség.

Meg akart gyógyulni s meg is gyógyult, vagy tán csak hitte, hogy meggyógyult. Evek mulottak, de mintha még egyre beteg volna, mintha belülről egyre lázna, mintha láz gyötörné, olyan gyötörő emésztő láz, amelyet nem gyógyíthat sem a duslakodás, sem ja rövidlátó világ irigykedése, csak egy valami: az, ha a régi, boldog napok visszatérhének aranyos napsugarakkal, keblet dagasztó vágyaikkal, azzal a gyönyörűséges szép leánnyal s annak duzza-

rten letétbe levő aranyjárdékot Mamuzsitsnak kiszolgáltatta, bizván Mamuzsits Ágostonnak becsületességében, erről tőle elismervényt nem kért.

Ezt felhasználta Mamuzsits Ágoston, hogy Etsy Vilmostól erkölcsi pressió hatására alatt egy reá nézve előnyös s ötlet fedő nyilatkozatot vegyen.

Etsy Vilmos ugyanis Budde Sándornak állított ki elismervényt, melyet ez kereset leveléhez mellékel. Ebben elismeri Etsy, hogy ő Mamuzsits Ágoston részére 2000 forint 4%-os aranyjárdék papíroszt biztosítékul letétbe vett. Neki azonban elismervénye Mamuzsits Ágostontól arról, hogy tőle az aranyjárdék papíroszt átvette nem lévén nem nagy pressiót kellett gyakorolni Mamuzsitsnak Etsyre, hogy az általa közölt kompromittáló nyilatkozatot állítsa ki.

A pénzzel kezében könnyen játszott Etsyvel.

Addig a pénzt kifizetni nem akarta, míg Etsy a nyilatkozatot ki nem állítja, fenyegette, hogy a katonai becsület bíróság előtt feljeleníti s hogy a hatás nagyobb legyen az 1500 forintot többször olvasgatta Etsy előtt. s mutogatta.

E ravasz ember hálózába került Etsy kiállította a nyilatkozatot, hogy csak szabaduljon tőle.

Mi ehhez kommentárt nem írunk. Az olvasó közönség mondjon ítéletet hogy mi értéke lehet az így kicsikart nyilatkozatnak.

A szerezsen mosakodott, de mégis fekete marad.

A mi sajtónk helyzete.

(Sz. L.) A Mamuzsicsok legújabb közlönye a „Közvélemény” szeptember hó 30-án kiadott rendk. számában a „Szabadság” szeptember hó 29-én megjelent és a pártvezér Mamuzsits Ágoston hatósági szereplését leálcázó közleménnyel foglalkozván, botrányt keres abban. Hiszen van is abban botrány, de nem oly értelemben, a mint ők keresik. A Mamuzsitsék azt mondják, hogy a „Szabadság”-ot ők megdicsérték, és mi fogadtunk, hogy ha ők nem kezdik a botrányt mi nem provokáljuk.

Hát most ki kezdte el?

Mi akartunk gseftelni a városi közjövödelmek rovására? Nem Mamuzsits Ágoston használta fel pártvezéri vagy bizottsági állását és a bunyevácokra gyakorolt befolyását 9400 forintért?

Azt mondják: ő mint ügyvéd tetetezt.

Nem igaz.

Tette ezt mint városi bizottsági tag, tartott beszédeket a közgyűlésen, kapacitálta a bunyevácokat, de ügyvédi munkálatokat nem végzett.

még egyszer ugyanazt a levegőt szivja, melyet az szivott valaha, hogy még egyszer lássa azt a sirt, hova a botor, szerelmes szív temetkezett.

Zordon, sáros, esős idő van. A szürke felhők ólomköpönyegként borítják be a láthatárt, a permetező eső a járókelők szemébe csapkos s a sietők léptei alatt fölcsap a sár.

A vezeklő utas végigpaskolja a temető sarát, elmélázva, elgondolkodva, még egyre látva a vízió-kép halántéka körül a dicsfény és sajtó homlokán a lemoshatlan foltot. Fölkeresi és megtalálja a sirt; hosszan, némán elméláz előtte.

S mialatt ott áll a hant mellett, oda támaszkodva egy nedves lombját veszti fatörzshöz, mitsém látva, mitsém hallva maga körül, robogva közeledik a temető kocsiján egy fényes hintó s miközben az utas előtt elrobog, a paszkoló lovak az ácsorgó öltönyére és arcába csapják az út sarát, mintha azt akarnák ezzel mondani, hogy: Szennyet a szennyre!

Az útas föleszmél, fölívít. Azután boszúsan és dümmögve letörli magáról a sarat. De az nem enged, nyomot hagy.

Ah, nem akar a folt tágitni! sziszegi szeszszoritott ajkai közt az utas. De erre a szóra, közelében, ott, ahol az a hant emelkedik feléje, örök szemrehányásképpen, — dermesztő, kisérteties, siri hang, azt viszonozza neki:

— Ne bánts te azt! Ez a folt még lemosható rólad!

II. Éva.

Kinok közepette görnyedt az első asszony, vajdó gyötrelme a földre teperte. Fölibe hajolva szánalommal nézi élete párja és zokogva mondja:

— Szegény sinylő asszony! Amit szemim látnak, minden, minden azt hirdeti

Egyébként nagyon helyesen mondja a székesfehérvári „Szabadság”-ugyancsak f. é. szeptember 28-iki számában, hogy az uralmat gyakorolni szeretők és feszülő emberek nagyon szeretik, ha feldicséri őket a sajtó, de másfelől épen ezek szeretnek legjobban bujkálni a nyilvánosság bíráta és ítélete elől, mikor önző, hiu célzataik szolgálatát nem lehet a közjó szolgálatának színében föltüntetni és mikor a bérmálatás nem babérral, hanem — érdem szerint — mogyorófavál végződnék.

Mennyire tiltakoznak ilyenkor a sajtó beavatkozója ellen ugyanazok, kik a sajtóban való emlegetés nélkül észre véltelenek maradtak volna mindörökre, akár a véka alá rejtett fagygyugyertya.

Hogy föl-sziszszennek a jó urak, mikor titkosan kevert kártyáikba belez a sajtó, mikor leleplezi őket, mikor megszabdál egy-egy föltűjt nagyságot és kiderül, hogy az istenadta, akár egy szép körte, olyan férges belül.

Mi köze ahhoz a sajtónak? No, persze mi köze! A közönség hadd bámulja, dicsérje, magasztalja tovább azt a szép körtét és ne tudja meg, hogy férges!

Igen, de a közönség meg van csalva.

Hát igen is szerepe és méltó szerepe a sajtónak, hogy emelje a jókat és erényeseket, de épp oly köteles szerepe egyuttal, hogy sujsa és megalázza a rosszakat és erkölcssteleneket. Kötelessége, hogy igaz ítéletet tartson mindig, ha dicsérni kell vagy dorgálni, ha jutalmazni kell vagy büntetni.

Egy lap sem teljesíti tisztét, mely a társadalom gyöngéinek árjába dobja magát és uszik a hívságos közhangulattal ott is, ahol belejut a feszülésnek és bujkálásnak sodrába.

Férfiakhoz, hírlapírókhoz méltatlan az a szerep, melyet ki akarna jelölni számukra a társadalom gyarló része. Megmondjuk, mi lenne ez a szerep. Megmondjuk példákban.

Jön a magasállású tisztviselő. Azt akarja, hogy ha egyet lép, örökítse meg a sajtó, ha egygyel löböt lép, mint kötelessége volna, arról írjon himnuszt. De ha kötelessége nem teljesíti, viszaél hivatalos hatalmával, ha gyámoltítja a hitványokat és üldözi a becsületeseket, arról hallgasson a sajtó mélységesen, különben kikiáltják ve zekedőnek, békebontónak.

Kérkedve becsülettel, melynek lát-

fennen, hogy teljesült az átok. Mert gyümölcsöt szakasztád a tilos fának, kinok s gyötrelmek támadtak ellened. Eltűnt az édenkert, árnyat nyujtó lombja, beállt a rideg élet, beálltak a zord, ernyesztő gondok. Oda van a pázsit puha szőnyege, lábod a göröngyös országutat futja. Halhatatlan völtás s most sir elé nézsz, bánat nem érintett eddig; s most kinok jutottak részedül. Széplőtlen voltál, — s most vajdó a porba tiporva, a földre roskadtan. Arcod lázban ég, görnyedten hentergész, gyöttrő vajdással szörnyű harcot küzdesz. Magzatot szülsz, kinnal s gyötrelmed sarjadéka éhes ölyűként tépi marja emlőd. Bölcsője mellet ülsz majd sok álmatlan éjjel, s gyógyesét lesed éhen-szomjan. Később éjet-napot gondold egybetéve zsongorítasz majd, hogy legyen számára kenyérre. S mikor idő múltán a sok küzelemben, kenyérharcban elaszik a tested s szép napjaid oda lesznek s a garázda sors végighúzza arcodon barázdáit — akkor kiröpül fészekedből a pelyhedző csemeté; szárnyára kel, s agg napjaidra majdan egyedül állsz, vigasz, támasz nélkül, egymagadra, elhagyottan. Hálátalan sarjad elfelejt, magtagad — ez lesz a te osztályrészed. O életem társam, megbántad-e már, hogy tilos gyümölcsből könyelműn szakasztál? Mondd, ha szerét ejthetnéd, ha volna rá mód, hogy utjonnan látnád az Éden kertjét s ha újra intene ott az a gyümölcs feléd: életemnek társam, mit tennél te mostan?

Az asszony némán hallgatja férje szavait, aztán alvó magzata fölé hajol, reszkető karjaival hön szívéhez szoritja, rátekin sugárzó, gyönyörtől ittas szemekkel, verőfényes arccal, anyai örömmel s mosolygó ajakkal, önfeledten mondja:

— Leszakasztanám újra!

szatáért még a hírlap-nyomorékok piszkos asztalát is arra használják fel, hogy másokat, kik az ugynevezett szítán átlátnak, a könnyen hívők előtt sárba ráncigáljanak, s hogy alattomban működő becsületességük társává tegyék s mikor arról van szó, hogy piszkoskodásukért feleljenek, akkor a nyomorultságukkal kacsintgató gyávaság a becsületbíróság tág köpenye alá rejtőzködik, hogy nyílt bátorsággal fellépő ellenfeleket ily módon próbálják ártalmatlanná tenni, bebizonyítva ezzel majd egyszersmind azt is, hogy: lám a becsületesek mégis mi vagyunk, csak mi csillogunk!

Aztán átmegegy ez a feszülési bujósdi elmélet a társadalom minden rétegébe, megrontva az erkölcsi fogalmakat. Minden ember azt akarja, hogy kicsinosítva jusson a nyilvánosság elé és condráit rejtse, bujtassa el megint csak a nyilvánosságot.

A hírlapírói asztal mellől élesen meglehet figyelni a kendőzött társadalom szennyes hullámszát. A kereskedő, ki esztendő előtt azt jött kérni, hogy dicsérjük meg kirakatát, most már azt kívánja tőlünk, hogy hallgassuk el bukását. Az iparos, ki szépen kérte, hogy különösen kiemeljük az ő tanonczainak kiállított munkáit, már meg azért könyörög az isten szerelméért ki ne írjuk, hogy egyik tanoncza megszökött rosz bánásmód miatt.

A jó barát ripókké lesz mihelyt látja, hogy a tömjénezés elmaradt. Egy pohár borhoz vagy egy ingyen fekete kávéhoz méri a barátság rugóit. Szolgálatában áll azoknak, a kik felismerék lelke rongyait, a mely, ha kell, jó barátja becsületét is piszkítja, csak azért, mert jóbarátja egyszer rajtkapta és büzt nem ürve meg maga körül, kitolta.

És így megy ez a végtelenségig. Egy beteg áramlat pusztít a társadalom erkölcsében és mégis elének tartják sokan, ha ezt az áramlatot eltitkoljuk. Szakasztott az, amit akarnak az egyesek: csillogni a sajtóban és elbujni a sajtó mögé.

És ezen az alapokon állva, bármit mondjon és írjon is felőlünk az Antunovits — Mamuzsits érdekében kitarított bármelyik ujság, mi követni fogjuk multunkat, mely szerintük lehet veszedő vagy botrányhajhászó rendszer, de szerintünk az igazság fegyvere marad. Ha Mamuzsits Ágoston oly dolgot követett el, a melyek sajtó utján közlésében odaát botrányt látnak, mi nem vagyunk okai. Ne követte volna el a gseftelést, nem jelent volna meg ellene ama hírlapi közlemény, és nem lett volna botrány.

A mi utunk tehát ép a fent elmondottak miatt nincs rózsával behintve, nem dicsekedhetünk sem a főispán, sem a hatóság, sem más nagy urak leereszkedő sőt hízogó mosolyával, mint a félig hivatalos lapok, de megmarad az a megnyugtató öntudatunk, hogy erőnkhez képest a városi öszpolgárság javára működünk, és nem rettentünk vissza sem a fenyegetés, sem a hatalmasok vegy uszályhordozóik elnyomásától.

A honvédelmi miniszter rendelete.

Említve lett lapunk mult vasárnapi számában, hogy a honv. miniszterium egy leirattal elrendelte mintegy 80 egyének felülvizsgálatát, a kik a katonaságot szabadaltatók által megmenekedtek.

Ezen rendelet ellen Mamuzsits Lázár polgármester feljelentést intézett a főispán utján a jelzett miniszteriumhoz, és kérte a miniszterium rendelkezésének visszavonását. A polgármesterhez ennek folytán egy újabb leirat érkezett, s megnyugtatóni igyekezett a város közönségét, hogy törvénytelen eljárás nem fog követettni. Pedig ha az a rendelet egyenesen a besorozást akarná érvényre juttatni, bizony van abban törvénytelenység, és ezt iparkodott is a polgármester minél inkább kimutatni, s meg-

lehetősen leczkértette a miniszteriumot. Ha az a miniszter hallotta volna!

Feltűnt azonban, hogy a polgármester nagyon fázik ettől a vizsgálatától.

A miniszter második leiratának olvasása után többen ohajtották hallani az először érkezettet is, és kérték annak is felolvasását. A polgármester, nem tudni mi okból sehogy sem akart a felolvasásba belé egyezni, s ezt azzal indokolta, hogy az elnöki darab, egyenesen ő hozzá intézetett. A főispán a felolvasást elrendelvé, a legelső szavaknál kitűnt, hogy a polgármester valótlanságot állított, mert már az első leirat is Szabadka város „közönségéhez” és nem a polgármesterhez intézetett. A jelöltek névsora felolvasva nem lett, azt titokban őrizgeti a polgármester.

Ugyyszólván vita nélkül határozatba ment egy felirat küldése a miniszter ez intézkedése ellen, és országos képviselőink által az országgyűlésen a honv. miniszter interpellálása.

Meddű munkálkodásnak tartjuk ezt.

Meddű lesz pedig azért, mert a miniszter szándéka nem az, hogy a kik a rendes sorozáskor a katonakötelezettség alól megmenekültek, most fegyver alá szőlitassanak, hanem csak vizsgálatot akar megejtetni arra nézve, való-e besorozott katonák azon panasza, hogy a most megvizsgálatni rendelt katonakötelezettenek nem szenvedtek és nem is szenvednek ama hibában, a mely miatt felmentve lettek.

A feljelentést tehát nagyon tévesen akarják a törvényhatósági ellenzéknek róni fel, mert a miniszteri leirat panaszosokként világosan megnevezi a szolgálatban álló katonákat. Ezeknek fáj az, hogy sokan a katonaszabadító szövetkezet által busás honoráriumért kibujtak a szolgálat alól, míg ők, a szegényebbek lerójják véradójukat.

Hogy miért titkolta a polgármester még is a miniszteri első leiratot és névjegyzéket, azt annál inkább nem értjük, mert a jelen esetben előre látszott, hogy erős ellenzék nem emelkedik. Ennek oka még is csak az lehet, a mit mi már a mult alkalommal említettünk, hogy sok a vizsgálandók között a gazdag bunyevác fia, a kik a polgármesterrel közeli rokonságban állanak.

Ha pedig a miniszteri intézkedés csak a vizsgálatra terjed ki, ha a miniszter csak a visszaéléseket óhajtja kideríteni, nincs értelme a feliratozás és interpellációnak, a mit a közel jövő nem sokára igazolni fog. Igaz, hogsokan bajba keveredhetnének, de hát ha polgármesterünk oly élesen megköveteli a katonaszabadítási ügyben a ministertől a törvénytisztelést, ugyan miért nem tehetné ezt velünk szemben a miniszterium js?

Törvényhatósági közgyűlés.

(Sz. ptember hó 29 s 30 án.)

Elnök: Jankovich Aurél főispán; jegyzők: Kuluncsits József főjegyző, Manojlovits István aljegyző s Bíró Károly árvaszéki jegyző.

Elnöklő főispán az ülést megnyitván felolvasatott az igazságügyminiszteről érkezett leirat a törvénykezési épület és fogház iránt.

A leirat a közgyűlés részéről örvedetesen fogadtatott s kiadatott ezen terv keresztülvitele végett már 1884 ik évben kiküldött bizottságnak, hogy e tárgyban részletes és kimerítő javaslatot terjesszen be még ez év folyamán a közgyűléshez.

A kiküldött bizottság, mely a polgármester elnöklete alatt az összes tanácsagokból s a város legnevezetesebb ügyvédei s jogászaiból áll, azt hisszük meg is fog felelni szép hivatásának, s nem fog kélni a törvényesség ama tagjait, ama szegénytelen helyiségből kiszabadítani, hol egy egy bírónak anyai helye sincs, hogy a többi közt tanuság tételre hozzávalt egyéneket sem képes szük kalitkaszertü helyiségébe befogadni s kihallgatni s nem

fog kézni a véletlen folytán csekély — bárkin megtörténhet — vétség miatt bekerült különben tisztességes embereket a megrögzött s a fegyházban már többször megfordult gonosztevékkel összezárástól megmenteni.

Ezután felolvasatott azon ministeri leirat, mely szerint Láng Józsefnek jutalmazása iránti kérvénye tárgyában hozott elutasító közgyűlési határozat jóváhagyatott, tudomásul vétetett.

Majd olvastatott azon ministeri leirat, mely szerint a 60,000 frtos ideiglenes kölcsön felsőbbileg engedélyeztetett, mely szintén tudomásul vétetett.

A főispáni leirat, mely szerint a hivatalától felfüggesztett Sztoczek Károly városi alszámvevő helyébe ideiglenes helyettesül Karvázy Sándor városi számvizsgálót, ennek helyére pedig ideiglenes helyettesül Dulics Antal tiszteletbeli aljegyzőt nevezte ki Tudomásul vétetett s a helyettesek fizetésének előírása elrendeltetett.

Polgármesteri jelentés a közigazgatás ez évi augusztus havi állapotáról. Tudomásul vétetett.

A polgármesternek jelentése a közigazgatás 1885. évi állapotáról szintén tudomásul vétetett, s dr. Horváth Mór bizottsági tag indítványa folytán a polgármesternek az évi jelentés körül kifejtett fáradozásáért jegyzőkönyvileg elismerés szavaztatott meg.

Csodáljuk, hogy valami éremveretést nem rendesnek el annak emlékére, hogy a polgármester leírta, kik a tisztviselők, hány iskola van, hányszor voltak deputációba, hol jártak s nem jártak ka zárnánézóbe . . . stb.

Jegyzőkönyvi köszönet! — de olcsón osztogatják.

A kertületi orvosok által szedendő látogatási díjak s a szegénységi állapot mikénti meghatározására vonatkozó szabályzatot kinyomatni s a jövő közgyűlésen tárgyalatni határozatott.

A f. évi június 27-29-én rendezett munkakiállításán részt vett iparos tanoncok jutalmazására tett 50 frt adományozás, jóváhagyatott.

Az 1885. évi árvaletét pénztári számadások rendben találtatván Vincze György és Péits István számadóknak a felmentvény megadatott.

Kiss Imre szegényházi- és Futó Mihály kórházgondnokok fizetése a szervezési szabályzat szerint 300 frtban lévén megállapítva s a költségvetésben felvéve, s nekik csak 150 frt lévén évenként kiadva, a visszararadt összeg utalványozása elrendeltetett.

Az építendő tanyai iskolákra vonatkozó terv s költségvetés véleményes bírálat végett az iskolaszéknek lett kiadva Ezen terv szerint egy-egy tanyai iskola a tanítói lakással együtt 2995 frt 34 krból felépíthető s talán valamivel különb lesz mint Kádár bátyánk ludasi ököristállója, mely békítési ajándékképp iskolatul „árndállatott.”

Most a város minden tanyaiskola után 150 200 frt évi bért fizet, ha tehát a város egy fél lánuz föld területet vesz ott, a hol a hely legalkalmasabb iskolának s ezen terv szerint épít, kerül a földvéttel együtt legfeljebb 3500 frtba s nyer alkalmas helyen a nép oktatási törvénykövetelte szép rendes iskolát s tanítói lakást, s ha a pénzt felsőbbi jóváhagyás mellett a városi közoktatási alapból — mely a takarékpénztárban 4 1/2%-ra van elhelyezve — venné fel a város e szük ségletet kamat fejében fizetve 15 frt 50 krt, tehát annyit a mennyiért csak kissé megfelelő helyiség ez idő szerint ki nem bérelhető.

Hubert Vilmos városi irnok 300 frt fizetési előleg és három havi szabadságidő engedélyezése iránti kérelmével elutasított.

Lénárd István tiszti főügyésznek öt heti szabadságidő megadatott

A gabona, állat és egyéb mérési díjak megállapítására vonatkozó szabályzat tervezet tárgyalása — mivel nem lett a nyomtatvány kiosztva — oktoberi közgyűlésre halasztatott.

A helybeli iskolánénéknek 15 öl fa megszavaztatott.

Dr. Dobrojevits Plato másodfőorvos jelentése. mely szerint msodfőorvosi állásáról lemond, elfogadtatott.

Dr. Bruck Pál orvostudornak folyamodványa, melyben oklevélét meghirdetett, kéri, meghirdetett.

A városi törvényhatósági bizottság közgyűlésének elnökéről, a polgármester helyetteséről és hivatali lemondás esetében ennek végleges elfogadásáig a választott tisztviselővel szemben követendő eljárásról szóló szabályrendelet tervezetek elfogadtattak Ezek szerint a közgyűlés elnöke, ha a főispán és polgármester akadályozva lenne, az árvaszéki elnök, s ha ez is akadályoztatnák a hivatal szerinti legidősebb tanácsnok.

A polgármester akadályoztatása esetében általában helyettese az árvaszéki elnök, s ha ez is akadályozva lenne a hivatal szerinti legidősebb tanácsnok.

A „párisi kölcsönösen segélyező magyar egylet”-nek 100 frtos kötvényeiből egyet e város közönsége is megtart illetve annak jövő évi január hóban való megszerzését határozatba hozza.

Burger József, Döntő József, Czuczy Ferencz és Szudarovits József díjnokok napi 1 frt 20 kr díja 46 frt havi díjra emelvetett, mivel tulajdonképen adó tiszteknek való munkát teljesítenek s csak addig tart, míg az adóelőírás — mely a catastrofékesedelmek elkészítése miatt annak idején meg nem történtetett — be nem fejeztetik.

Második nap.
Az első nap letárgyalat ügyekről szerkesztett jegyzőkönyv hitelesítése után olvastatott azon honvédelmi ministeri rendelet, mely mintegy 80 oly egyének felülvizsgálatát rendeli el, kik már a 3-dik korosztályon jóval túl vannak, s akkor alkalmasaknak nem találtattak.

Mivel ezen rendelet a törvénybe ütközik, egyhangulag elhatározatott, hogy a város felirati jogával él országgyűlési képviselőit is felkéri, hogy ezen szokatlan ministeri intézkedést a képviselőházban interpellatio tárgyává tegyék.

Mintán Vujkovits Lámitis Boldizsár eddigi helyettes számvevősegi gyakornok ezen állásra végleg megválasztatott s Szalay László A. bizottsági tagnak a tűzifa eladásnál nyilvánosság hiánya miatti interpellációja a polgármester s Lévy Simon tanácsnok felvilágosítása folytán tudomásul vétetett, az ülés feloszlott.

H I R E K.

1848 Október 6-án. Gr. Batthyány Lajos Pesten agyonívetett, Aradon pedig 12 tábornok és 1 ezredes végeztetett ki. Pár nap választ el bennünket e szomorú nap évfordulójától, s míg országiszerte gyászol a nemzet e napon,

addig Szabadkán rá sem hederítenek. Vagy éretünk nem vértettek el a hősök?

Az ingyenyógykezelésre vonatkozó főorvosi szabálytervezetet a közgyűlés minden elfogadható ok nélkül elodázta — Ezen, a város érdekét mélyen sértő ügygel, s a közgyűlési határozatot provocáló titkos rugókkal jövő számunkban bővebben szándékozunk foglalkozni.

Másodizben meghívas. A „Szabadkai Tornaegylet” f. hó 3-án délelőtt 10 órkor tartja meg évi rendes tisztújító közgyűlését a városház kistermében. Tárgysorozat: 1. Evi jelentés. 2. Pénztári bizottság jelentése. 3. Választmányi és új tisztviselők választása. 4. Számvizsgáló bizottság kiküldése. 5. Wenczel Lajos ur felebevezett bajnoksági kérdése. 6. Jövő évi versenye k. 7. Indítványok. Figyelmeztetés. Az 1884. és 1885. évi közgyűlés határozatai alapján, azon egyleti tag, ki bármilyen tartozását a közgyűlés napjáig le nem fizeti, szavazati jogát a közgyűlésen nem gyakorolhatja.

„Rendőri felügyelet alatt” állunk f. é. szeptember hó 30-ik déli 12 órájától, mert a hozott közgyűlési határozat azonnal életbe lépett. És mégis mit tapasztaltunk? Epen az nap éjjelen, okt. hó 1-re virradóra pokoli zsvaj, mindenféle utcai zene zavarta a polgárság éjjeli nyugalmát. Hát az a hires rendőrség hol maradt? Leste a városház környékét nem-e vetődik arra is valaki, hogy a pandurok álmát megriassza és elcsipesse magát.

Budapest és Szabadka. A rendőri felügyeletre vonatkozó szabályrendelet tárgyalásakor a tisztviselők arra hivatkoztak a közgyűlésen, hogy így van ez Budapesten is. Elhiszük. De ha Szabadkán mindezt a rendőri intézkedést foganatosítani akarják a mi Budapesten meg van, akkor először csapják el az összes rendőrszemélyzetet az utolsó hajduig, és hivlak meg a budapesti rendőrséget felügyelni reánk.

Az „illetéktelenül” rendetlenkedőket büntetni rendeli az új rendőrfelügyeleti Szabályrendelet. Ha vannak „illetéktelenül” rendetlenkedők, akkor kell lenni „illetékes” rendetlenkedőknek is. És kik azok? A rendőrség összes tagjai. Azoknak illetékesen szabad a rendetlenkedés, a mint számtalan esetben eddig is megcselekedtek.

A kelyb. izraelita hitközség jó része úgy beszéli a magyar nyelvet mint bármelyikünk, s iparkodik hivatalos életében is magyarosodni. A rabbi azonban német maradt. A napokban mult ünnepek alatt is német szónoklatot akart tartani hívei előtt, de oly tüntetőleg léptek fel ellene, hogy a szöszékről távoznia kellett. Nagyon szép, de hát nem tudnak e bajon segíteni? Talán lehetne.

Kertész Nándor városi adóügyi tanácsnokot súlyos csapás érte: Gizella nevű leánya meghalt. A kiadott szomorú jelentés így hangzik: Kertész Nándor és neje Csicsiher Rozália megtört, bánatos szívvel jelentik maguk és gyermekeik Etel, Ilonka és Józsa nevében feledhetlen leányuk, illetve testvérök Kertész Gizella virágzó élete 18-ik évében hosszu szenvedés után, folyó évi szeptember hó 30-án reggeli 5 órkor tör-

tént gyászos kimúltát. Lelke üdvéért a szt. mise áldozatok f. évi október hó 1-én reggeli 10 órkor a fognak szt. Ferenczrendűek templomában az Urnak bemutatatni. Hült teteme október hó 1-én d. u. 4 órkor fog az u. n. zentai sírkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Szabadkán, 1886. évi szeptember hó 30-án. A béke angyala örködjek a kedves halott porai felett!

NYILTTÉR.*)

Nyilatkozat.

A „Bácskai Ellenőr” 39 dik számában megjelent „Nyílt levél a főorvoshoz” című közleményre kijelentem miszerint valótlán az, hogy Jóó Károly ural ki szolgált kuruzsló gyógyszerekért állítólag tulságosan felszámított összeget egy panaszos félnek visszafizettem volna. A tényálladék abban áll, hogy dr. Reisner ur egy nőnek a szájában támadt epulisát operálta, ugyanannak szomszédja egy gazdag földbirtosos, hogy az orvost és gyógyszereket ne keljen fizetni nejét, kinek hasonló új képlet volt a szájában dr. Kertész ur által a kórházban ingyen operáltatta, a dr. Kertész ur által rendelt vényen kívül dr. Reisner ur által szomszéd nőjének rendelt szájvizet is megkésztette s minthogy a gyógyszerekért fizetni kellett, hozzám jött megtudni azt, hogy tartozott-e azokért fizetni és hogy azok jósága és árának felszámítása helyese-e. Az előmutatott vényekből kitűnt, hogy azokért fizetni kellett s ugy a kiszolgálás mint az árszabályozás kitogás alá nem esett.

Kelt Szabadkán, 1886. évi szeptember hó 29.

Dr. Antunovits József, tiszti főorvos.

*) E rovat alattiakért felelősséget nem vállal a Szerk.

Felelős szerkesztő és lap tulajdonos

Szalay László A.

Hirdetések.

Bérbe adás.

Magyar-utca 580. sz. Koch féle házban 3 esetleg 4 szép szoba, konyha, pince, padlás, élés- és fakamrából álló szép utcai földszintes lakás azonnal kiadó.

"Zachherlin"

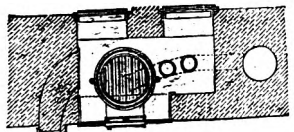
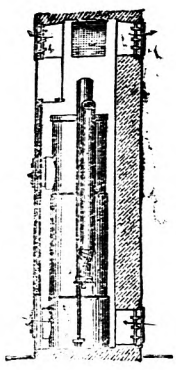
A legkitünőbb szer minden rovar ellen!

Ez az új, kitünő specialitás bámulatos erővel és gyorsasággal kiöli a férgeket a lakásokból, konyhából és szállókból, valamint a háziállatokról, az istállókból, üvegházi és kerti növényekről. Az igazi csakis nevaláirással és védelmi jeggyel ellátott eredeti üvegekben kapható. A mit pusztán papírzacskóban mérték ki, az sobasem igazi „Zachherl-Specialitás.”

ZACHNER J., Bécs, I. Goldschmiedgasse Nr. 2.

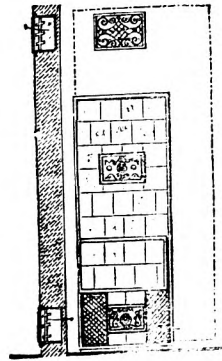
RAKTÁRAK: Szabadkán: Brenner Jozsef, Auber mann Miklós, Gálly György és Pucher Károlynál. **Adán:** Kobler József és Popovics J. N.-nél. **Bács-Alamason:** Scherk Gyula és Martinovics Bélánál. **Halason:** Nyáry Ferencz-nél. **Kis-Körösnél:** M. Labos Ferencz-nél. **Mohácson:** Auber Nep. János, Homan Ádám és Pretymayer A-nál. **Szegeden:** Eiberger János, Gaal-Testvérek, Harecz János, Lausevics J. P. Pillich J., Vasváry Sándor, Brem Vilmos, Tóth Péter, Baresay C, Lilin Károly és Hares J.-nél. **Topolyán:** Büchler Ádám-nál. **Zentán:** Mutsy Menyhért és Nikulics M.-nél. **Zomborban:** Saly Antal, Engel Adolf, Weidinger A. S, Falczione Gusztáv és Galle Emil-nél.

Swadlo Ferenc Budapest.

Gyára:

VII. ker. alsó erdő-sor 3. sz.

Ajánlja szabadalmazott, zajtalan, önmagukat felhúzó **zárredőnyeit**

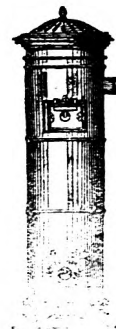
hullámzott **aczellemzéstől**; továbbá szabadalmazott Blazieek és Brecka-féle **öltő és szellőztetési**

kályhát,

valamint

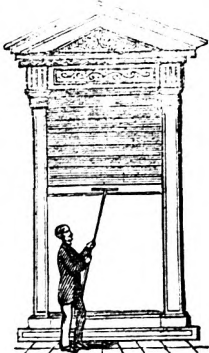
központi fűtés berendezéseit,

saját szabadalma szerint, egy vagy több helyiség számára; mely utóbbiak különösen új építményeknél, iskoláknál, kórházaknál, stb. szellőztetéssel vagy szellőztetés nélkül, igen czélszerűen alkalmazhatók.

Ajánlja továbbá valamennyi az építési szakmába tartozó munkáit u. m. épületi, mű- és szerkezeti lakatos munkáit.

Mintakártyák és költségvetések ingyen és bérmentve.

Szives megfigyelésül!

Dr. MILLER védbalzsama görcsök ellen

Ezen balzsam a gyomor és belek nyk-hártyáira erősítőleg és életőleg hat, a m kiválóztatásait elősegíti és kitűnő szélhajtó szer. Sikeresen alkalmazható és különösen ajánlható gyomororvájánál, gyomorgörcsöknél a gyomor puffadtságánál, hányásnál, hasmenésnél és szék- körságnál. Kölikenál hatása majdnem rögtöni. Jótékony hatásu továbbá váltóláz és minden más hosszabb ideig tartott kimerítő betegségek utáni fellábadozásnál, mivel az étvágyat gyarapítja és az emésztést nagyban elősegíti.

Ezen kitűnő szernek különösen fájhe- lyen egy háztartásban sem kellene hiányoznia. Egy üveg ára 1 frt 50 kr, Félüveg 80 kr. o. é.

Dr. MILLER mohnövénynedve

meglepo hatással van köhögés, rakedtség, to- rokfajás, elválikasodás, keletkező gümőkör, egyáltalában a légzési szervek minden bán- talmai ellen.

Tégelyben gyermekek és felnöttek számára. Egy tégey ára 50 kr. o. ért. MILLER tyukszem-balzsama,

Csalhatatlan szer tyukszemek, szemölcsök és fájdalmas borkeményedések ellen. Ara egy skatulyában levő üvegesének használati utasítással együtt 60 kr.

Beküldetett.

Miller J. gyógyszerész urnak Brassóban.

Örömmel konstátalom, hogy mind- két készítménye mohnövénynedv és tyuk- szembalzsama egy nálam mint nőmmel pompásan bevált. Várakozásomon túl megelégszem a sikerrel. Sternberg (Morvaország) ápril 1. 1885. Schwarz Gusztáv kereskedő.

Az összeg és 10 kr. csomagolási költség előleges baküldése után e ké- szítmények bárhová postabérmentesen szállíthatnak. Két doboznál kevesebb nem küldetik.

Szabadkán valódián kaphatók tzentiványi Joo Karoly gyógyszerész és Paskay Ernő fu- szerkereskedő urnaknál, rzededen Baresay Károly gyógyszerész és Bém Vilmos urnaknál. H.-M.-Veserhely: Schiller G. és fia és Kavitzer P. fúszkereskedő urnaknál. Aradon Tones F. és társanál. Temesvárt Tarczay H. és Steiner F. gyógyszerész urnaknál. Csabán Hügel I. és Bartóky L. fúszkereskedő urnaknál.

Tehetlenség!

Biztos segély! A csász. kir. sza- badalmazott carbon nemiszervi zuhanynyal bárki is meggyógyítja (külsőleg használva) már 25 óra alatt, még ott is, ahol már semmi sem használt, még az évek ótatartó tehetlenségét is Kellemes és revetlen gyógymód, tökéletes kigyógyulás káros iz- gatás nélkül. A legelőkelő professorok és orvo- si szaklapok, a legelőkelőbb orvosi ajánlatok s a gyökeresen kigyógyott köszönőiratok — minden érdek nélkül ajánlják a szenvedőknek a carbon-zu- hany azonnali megrendelését, mely álandó sikert biztosít. Teljesen felszerelve és orvosi megbirálás használati utasítással 5 frt 80 kr. Titoktartás mel- letti megküldés és a csomagolásnál a tartalmat és eredetét nem áruljuk el. Rendelési intézet tit- kos betegségek számára dr. A. It m ann Károly, Beccs, VII. Mariahilferstrasse 80.

A PESTI magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

BUDAPESTEN, Dorottya t. 42. sz.

megbízható szolid ügyműköket

keres mindennemű sorsjegyeknek n. v. részletfizetés melletti elárúsítására. Ajánlatok referenciák megneve. ése mellett a fenti vál- tóüzlethez intézendők.

Kiadó helyiség.

A volt békebiróság helyiség a volt Szieger- féle házban azonnal kiadandó.

AGNITER FORRÁS

A MOHAI

hazánk egyik legszépsévdűsabb

SAVANYUVÍZÉ

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavarrónál, a gyomornak az ideg-nyusz r. bántalmán alapuló bajában. Általában a víz mindazon körökönál kiváló gyógy- értelmű, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének előmozdítása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvendő.

szállítónál Budapeston.

Edeskuty

Kizárólagon Irtaktár

Ugyazintán kapható minden gyógyszerertárban, fúszkereskedésben és v. üdögüzletben.

Az 1885-ik évi elszállítás palack 1.800,000 palack.

SZABADKAN kapható Farkas József, Stejkovits Dome Aubermann Miklós, Winkler Viktornál

312 sz. Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbiróság 5255 számú végzése által Freund Jakob javára Fürst Emanuel és neje helybeli lakos ellen 880 frt. tők, ennek 1885 év május hó 4 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 37 frt perkoltség övetelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefogal. és 900 frtra becsült 3 drb szelvény nélküli állam kötvény, és 6 drb. szabadkai kereskedemi és iparbank részvény megfelelő szelvényekből álló ingóságok nyilv nos árverés útján eladatanak.

Mely árverésnek a 8056/1886 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagy s alulirt kiküldött iroda helyiségébe I kör 31 h. sz. le- endő eszközésre 1886-ik év oktober hó 4-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzés- sel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán 1886-ik évi Sep- tember hó 24 napján.

Csernyus Zsigmond
kir. bírósági végrehajtó.